

‘Het Woord van God is zijn enig houvast in deze wereld’

Hierbij een terugblik van de bestuurvergadering van de Hersteld Hervormde mannenbond, welke plaatsvond op 8 maart 2013 in Veenendaal.

Bestuursvergadering

Op vrijdag 8 maart 2013 opent te Veenendaal om 13.00 uur ds. J.C. den Toom de bestuursvergadering van de Hersteld Hervormde Mannenbond met gebed en het lezen van Psalm 119 vers 49-56. Naar aanleiding van dit gedeelte mediteert de voorzitter, dat de bestrijding en de aanvechting ook deze psalmist niet onberoerd laten. Ze brengen hem meer en meer tot het allesbeheersende thema van deze psalm: de wet Gods. Hierbij moeten we niet alleen denken aan de Tien Geboden. Het ligt voor de hand dat de dichter denkt aan de Thora, die uit de vijf boeken van Mozes bestaat. Dat Woord van God is zijn enig houvast in deze wereld. Uit dit vers blijkt, dat het leven voor deze man vreemdelingschap is. Hij is hier niet thuis. Daarbij moeten

we niet denken, dat hij in het buitenland verkeert. Nee, hij ziet dit aards bestaan als een verblijf in vreemdelingschap. In vers 19 heeft hij beleden: ‘Ik ben een vreemdeling op de aarde.’ Met deze visie op het leven staat de dichter op één lijn met Jakob, die tegenover Farao beled: ‘De dagen der jaren mijner vreemdelingschappen zijn honderd en dertig jaren; weinig en kwaad zijn de dagen der jaren mijns levens geweest, en hebben niet bereikt de dagen van de jaren des levens mijner vaders, in de dagen hunner vreemdelingschappen.’

In de vergadering is een gast aanwezig om de bond een ‘eigen’ Bijbel te overhandigen. De geveer spreekt de wens uit dat op alle vergaderingen en landelijke toogdagen, Gods Woord centraal mag staan. Ds. Den Toom bedankt de geveer namens het bestuur en de Mannenbond in zijn geheel hartelijk. Hij spreekt het verlangen uit dat in lengte van dagen het Woord van God onze enige houvast is zowel in verenigingsverband, onze gezinnen als persoonlijk. Wat een ernstige vermaning klinkt er in de stem van de levende God, Die zegt: ‘De wereld gaat voorbij en haar begeerlijkheid, maar die de wil Gods doet, die blijft tot in der eeuwigheid.’

Na het bespreken van huishoudelijke zaken vraagt de voorzitter aandacht voor de onderlinge bijeenkomsten. Naast het houden van de landelijke toogdag, zijn er enkele regionale samenwerkingsverbanden, waar mannenbroeders elkaar ontmoeten en nadenken over het Woord van God. Het bestuur spreekt de intentie uit om dit te bevorderen. Bestuursleden die een classis vertegenwoordigen nemen dit ter hand. Met nadruk merkt de voorzitter op dat het niet gaat om de Mannenbond, maar om het onderzoeken van Gods Woord en het bevorderen van de kerkelijke eenheid. ‘Zie, hoe goed en hoe lieflijk is het, dat broeders ook tezamen wonen!’

Om te overdenken

Het onderwerp van de Toogdag 2013 is: 'Verantwoord vaderschap'. Thans willen we enkele punten aanstippen om persoonlijk, in uw gezin of op de mannenvereniging te overdenken, zonder de illusie te hebben volledig te zijn.

Het gezin is hét verband waarin ouders met hun kinderen leven en wonen; ook wel dé hoeksteen van de samenleving genoemd. We weten maar al te goed dat door droevige omstandigheden dit verband ontwricht kan zijn. Daarnaast heeft niet elk gezin de kinderzegen ontvangen. Zijn de kinderen van de gemeente niet ook uw kinderen, en als God het werkt wie zal het keren? De kerkelijke gemeenten, waarin wij opgegroeid zijn en leven, is geen voorzetten van een traditie maar een van Godswege ingesteld verband; vergelijk o.a. Hebrëen 8:10. Maar, wanneer is de gemeente een verbondsgemeente, zoals Gods Woord bedoelt? 'Want gij zijt de tempel des levenden Gods; gelijkerwijs God gezegd heeft: Ik zal in hen wonen, en Ik zal onder hen wandelen; en Ik zal hun God zijn, en zij zullen Mij een volk zijn' (2 Kor. 6:16). Dit betekent dat het lichaam van een ieder persoonlijk en dat van de kerk als geheel, een tempel van de Heilige Geest dient te zijn, opdat God er in kan wonen.

Het gaat om heiligmaking van zowel het persoonlijke, gezinsleven als het kerkelijke. Begint heiligmaking niet in het persoonlijke? Gaat het bij de doorwerking van Gods Geest niet om tastbaarheden als: lankmoedigheid, zachtmoedigheid, ootmoed, etcetera? Verlangen we naar de wederkomst van de Heere Jezus Christus in de wereld en in ons hart?

Kennen we dit ondefinieerbare verlangen? Weten we persoonlijk dat het verzoenend lijden en sterven van Christus het rustpunt van ons hart is?

Kennen we hetgeen ds. L. Vroegindeweyj zo kernachtig uitdrukte: 'Missen-zoeken-vinden'? Daar gaat het immers om, als vrucht van het werk van Gods Heilige Geest.

Het verbond is de ruggengraat van het gereformeerd denken. Maar het gaat hierbij wel om tweeërlei kinderen des verbonds; enerzijds kinderen, die door de stille werking van Gods Heilige Geest het verbond van harte aannemen; anderzijds kinderen, die inwendig het verbond niet inwilligen. Hierbij moeten we er op bedacht zijn, dat dit slechts op de 'uitwendige' levenshouding kan worden betrokken. Over de innerlijke gesteldheid past ons geen oordeel, daar de werking des Heiligen Geestes in het verborgene geschiedt.

Hoewel er verschillen zijn betreffende het verbond tussen het Oude en Nieuwe testament, gaat het vooral om de parallellen. De grenzen van het verbond hebben we niet bij de grenzen van eigen kerk te zoeken. Deze grenzen ziet God alleen. De grenzen die wij kunnen waarnemen worden door de prediking getrokken. Ten diepste valt het verbond naar zijn inhoud en omtrek alleen en bij voorkeur open in de prediking¹.

Nu zijn onze gezinnen als kleine gemeenten, waarin de man priester van het gezin is. De verhouding vader-kind is een Goddelijke ordinantie, terstond met de schepping gegeven. Op de vader ligt iets van de majesteit Gods, en het kind heeft achter de vader God te zien, aan Wie het eer heeft toe te brengen. Deze denklijn kunnen we doortrekken naar de kerkelijke gemeente. Wat voor de vaders in de gezinnen geldt, is ook voor ambtsdragers van toepassing. Dit legt op beide een zeer grote verplichting. Zij worden opgeroepen om zich te betonen in alles een voorbeeld van goede werken (vergelijk Titus 2:7).

Aan vaders en ambtsdrager worden door God hoge eisen gesteld. Van hen mag worden verwacht dat ze vooruit kijken (Hebr. 11). Ook hebben ze visie, daarvoor moeten we weten waarvoor we op aarde zijn, wat het zwaartepunt in het leven is. Verwacht mag worden dat ze als Job bidden voor hun gezin, kinderen en de gemeente, ook als andere wegen worden gegaan. Zien onze kinderen dat we gasten en vreemdeling op aarde zijn? Is ons leven een dagelijkse preek? Zonder een woord te zeggen stralen we uit wat de diepste intenties van ons aardse bestaan zijn. De levensstijl van vaders en ambtsdragers zegt meer dan duizend woorden. Onze kinderen trekken van nature naar de wereld. Als we dat ook nog voorleven, is er vanuit de mens gesproken, van de toekomstige kerk niet veel goeds te verwachten. Is dit de reden dat de kerk in haar breedte zo verflauwt?

Moet dit alles onze gesprekken op de mannenvereniging niet kenmerken? Wat overblijft, is het hartelijk besef dat we Gods wil niet willen en kunnen doen. Maar de droefheid naar God werkt een onberouwelijke bekering tot zaligheid. De Heere geve u goede en vruchtbare overdenkingen op uw verenigingsavonden.

K. van den Herik | secretaris

¹ Ontleend aan: De gereformeerde gezindte nu en in de toekomst; ds. G. Boer

Hersteld Hervormde Mannenbond (HHM)

Voorzitter	J.C. den Toom, Oldebroek Tel. (0525) 71 20 72
Secretaris	K. van den Herik, Opheusden Tel. (0488) 44 27 49 mannenbond@hersteldhervormdekerk.nl
Algemeen adjunct Penningmeester Leden:	E. Muis, Putten D. van de Graaf, Streefkerk A.J. Beekman, Rijssen N. de Bree, Kesteren E.J. Diepeveen, Rheden A.J. Doorn, Nieuwe-Tonge J.D. van Vugt, Wijk en Aalburg
Bankrekeningnummer	NL06RABO0119147181 t.n.v. Hersteld Hervormde Mannenbond